

שְׁלֹשַׁת הַרְגָּלִים

"שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרְךָ אֶת פָּנַי אֲדוֹן ה'".

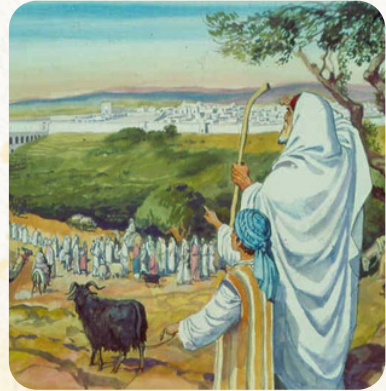
עם ישראל מצוה לעלות לרגל בחג המצות, בחג השבועות ובחג הסוכות. בנוסף למצוות המיוחדות של כל חג, אשר יפרטו בהמשך, קיימות מצוות כלליות הנוגעות בכל שלשת הרגלים. משפחה העולה לרגל מביאה עמה שלמי שמחה וחיגיגה וכן את עולת הראיה.

פֶּסַח

הכנות לפסח

1. החל מט"ו באדר (פורים) מתקנים את הדרכים לכבוד עולי הרגל.
2. חופרים בורות מים עבור עולי הרגל ובהמותיהם ומסמנים קברים בסיד על מנת שעולי הרגל לא יטמאו בדרךם לירושלים.
3. עולי הרגל מתכנסים ב'ערי המעמד', ערי מחוז שבהן היו מתכנסים לקראת העליה לירושלים, וישנים ברחובה של עיר, מחשש שישנה טמאה בבתים.

4. עולי הרגל יוצאים לדרך מערי המעמד בקריאת "קומו ונעלה ציון אל בית ה' אלוקינו".
5. עולי הרגל מגיעים למודיעין. כל הכלים שהוכנו ממודיעין ואילך החל מ-30 יום לפני החג- הם בחזקת טהורים.

6. כְּשֶׁעוֹלֵי הָרֶגֶל מְגִיעִים לִירוּשָׁלַיִם - נְצִיגֵי הַמִּקְדָּשׁ יוֹצְאִים לִקְבֹּל אֶת פְּנֵיהֶם, וְגַם אֲנָשֵׁי יְרוּשָׁלַיִם בְּטֵלִים מִמְּלֹאכְתָם וְיוֹצְאִים לִקְרָאתָם.

7. מְנַהֵג גָּדוֹל הָיָה בִירוּשָׁלַיִם, פּוֹרְסִים מְטַפַּחַת עַל גְּבֵי הַפֶּתַח. כָּל זְמַן שֶׁהַמְטַפַּחַת פְּרוּסָה - אוֹרְחִים נִכְנָסִים. נִסְתַּלְקָה הַמְטַפַּחַת - אֵין רְשׁוּת לְאוֹרְחִים לְהִכָּנס.

הִדְעָתָּ? ?

כְּדֵי לְהוֹדִיעַ עַל סוּף זְמַן אֲכִילַת חֶמֶץ - הָיוּ מְנִיחִים 2 חֳלוֹת תּוֹדָה (שֶׁהֵן חֶמֶץ) עַל ה'אֶצְטֵבָא', גִּגּוּ שֶׁל הַסֵּטוֹ שֶׁבָּהַר הַבַּיִת. כָּל זְמַן שֶׁשְׁתֵּי הַחֳלוֹת מְנַחוֹת שָׁם - אֶפְשָׁר לְאָכַל חֶמֶץ. הַסֵּרֶת אַחַת מֵהֶן עַל יְדֵי שְׁלִיחַ הַסִּנְהֶדְרִין הִיא סִימָן שֶׁאֶסּוּר יוֹתֵר לְאָכַל חֶמֶץ. הַסֵּרֶתָה שֶׁל הַשְּׁנִיָּה מִבְּשֵׁרֶת עַל זְמַן בַּעוֹר חֶמֶץ.

קִרְבַּן פֶּסַח

נְצִיג אֶחָד מִכָּל חֲבוּרָה הָיָה עוֹלָה לְמִקְדָּשׁ כְּדֵי לְשַׁחֵט אֶת קִרְבַּן הַפֶּסַח. הַפֶּסַח הָיָה נֶשְׁחַט ב־3 כְּתוּת, כְּשֶׁבְּכָל אַחַת לִפְחוֹת 30 אִישׁ. לְאַחַר שֶׁנִּכְנְסוּ אֲנָשֵׁי כַת אַחַת - נוֹעֲלִים אֶת שַׁעְרֵי הָעֶזְרָה

נְצִיג שִׂידוּעַ לְשָׁחוֹט, שׁוֹחֵט אֶת קִרְבָּנוֹ (שְׁחִיטָה כְּשֶׁרָה בְּזֶר), וְהִכְהֵן מְקַבֵּל אֶת הַדָּם בְּמִזְרֵק. הִכְהֵן מְעַבֵּיר אֶת הַמִּזְרֵק הַמְּלֵא, וּמְקַבֵּל מִזְרֵק רִיק. הִכְהֵנִים הָיוּ עוֹמְדִים שׁוֹרוֹת שׁוֹרוֹת - שׁוּרָה שֶׁל מִזְרָקֵי כֶסֶף וְשׁוּרָה שֶׁל מִזְרָקֵי זָהָב, וּמוֹסְרִים אֶת הַמִּזְרָקִים זֶה לְזֶה עַד שֶׁהִכְהֵן הָאֲחֵרוֹן זֹרֵק אֶת הַדָּם זְרִיקָה אַחַת כְּנֶגֶד הַיִּסוּד.

במשך כל זמן הקרבת הקרבן - הלויים עומדים על הדוכן ושרים את ההלל. אם אחרי פעם אחת של שירת ההלל הכת (הקבוצה) עדין לא סיימה להקריב- חוזרים על ההלל פעם שנייה ושלישית.

הגמרא מספרת שמעולם לא נצרכו לשיר את ההלל בפעם השלישית, מפני שהכהנים היו זריזים.

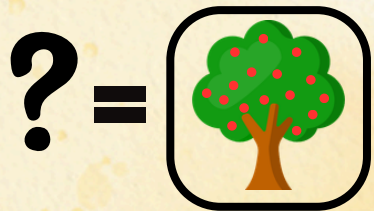
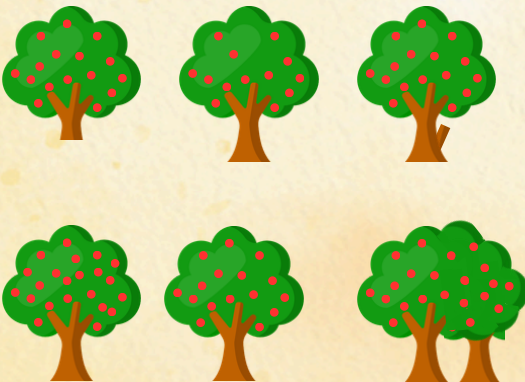
את הקרבן צולים בחצרות העיר ירושלים בתנורי הפסחים, תנור של חמר (אדמה שמשמשת לתעשיית לבנים ולקדרות), בעזרת שפוד של עץ רמון. (דוקא שפוד של רמון משום שעץ הרמון הוא עץ יבש שאין בו נוזלים שיתחמומו ויבשלו את קרבן הפסח מבפנים).

הקרבן נאכל על ידי החבורה שנמנתה עליו בירושלים. אסור לעבר מחבורה לחבורה אפלו שלא כדי לאכל, שמא ישב אתם ויבוא לאכל מקרבן שאינו שלו.

משימה !

שמואל צריך להביא הביתה ענף של עץ רמון עבור צלית קרבן הפסח. עזרו לשמואל להבדיל בין עץ הרמון לעצי התות. עץ הרמון הוא העץ היחיד שמתאים לתמונה. מצאו והקיפו אותו.

קצירה

בְּעֶרֶב פֶּסַח, בִּי"ד בְּנִיסָן, סָמְנוּ אֶת הַשְּׁעוּרִים.
בְּמוֹצָאֵי חַג רֵאשׁוֹן (לַיַּל ט"ז בְּנִיסָן) קוֹצְרִים אוֹתָם
לְקֶרֶב הָעֶמֶר.

קליה באבוב

לְמַחֲרַת, בַּיּוֹם ט"ז בְּנִיסָן, חִבְטוּ בַשְּׁעוּרִים לְהוֹצִיא
אֶת הַגֶּרְעִינִים וְקָלוּ אוֹתָם בְּכִלֵּי מִיחָד,
הַקְּרוֹי "אַבּוּב".

טחינה ונפוי

אֶת הַשְּׁעוּרִים טָחְנוּ בְּרַחִים וְנָפוּ אֶת הַקֶּמַח בְּשִׁלוֹשׁ
עֶשְׂרֵה נְפוֹת.

הנפה והקרבה

עֲשְׂרוֹן מִתּוֹךְ הַקֶּמַח בָּלְלוּ בְשֶׁמֶן וּלְבוֹנָה וְהִנִּיפוּ אֶת
הָעֶמֶר. לְאַחַר מִכֵּן הַקְּרָבָה בְּעֶזְרָה מִנַּחַת הָעֶמֶר
שֶׁלֹּאֲחֶרֶיָהּ הִתְרָה אֲכִילַת כֹּל חֲמֶשֶׁת מִיַּיִן הַדֶּגֶן.

הידעת?

כָּל תְּהִלָּתָהּ הִכְנִיתָ קֶרֶבֶן הָעֶמֶר הַחֵל מֵהַקְּצִירָה וְעַד הַנְּפָתוֹ
נַעֲשֶׂה בְּפָרְסוּם רַב, זֹאת בְּכִדֵּי לְהַדְגִּישׁ שׁ"מִחֲרַת הַשֶּׁבֶת"
הֵנוּ מִחֲרַת יוֹם טוֹב רֵאשׁוֹן וְלֹא בַּיּוֹם רֵאשׁוֹן בַּשְּׁבוּעָה, כַּהֲבִינַת
הַצְּדוּקִים וְהַבִּיתוּסִים.

